

РЕШЕНИЕ

№ 6390

гр. София, 13.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
Снежанка Кьосева**

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7078** по описа за **2020** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по повод касационна вх. № 22927 от 23.07.2020 г. по описа на Административен съд – София град /АССГ/ и вх. № 1027891 от 15.06.2020 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, подадена от [фирма] срещу решение № 71255 от 10.04.2020 г., постановено по НАХД № 12381 по описа за 2019 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение, (НО), 105 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № Р-10-644/17.06.2019 г., издадено от зам. председател Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5000 лева за нарушение на чл.145, ал.1, т.1 вр. с чл.148, ал.3, т.1 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа /ЗППКЖ/ на основание чл.221а, ал.2, т.1, хипотеза 1 от ЗППКЖ.

С депозираната жалва се твърди, че решението на СРС е неправилно поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необосноваост. Съдът не се е произнесъл по всички възражения на дружеството. Нарушени били чл.27, ал.2 и 3 от ЗАНН, т.к. при налагане и определяне на наказанието не били взети в предвид тежестта на нарушението и другите

сметчаващи обстоятелства, които били безспорно налице в конкретния случай. Претендира нарушение на закона и несъответствие с целта му, т.к. неправилно не е приложена разпоредбата на чл.28 ЗАНН за маловажност на нарушението. Моли за отмяна на решението на СРС като неправилно и постановяване на друго, с което НП да бъде отменено като незаконосъобразно, както и да бъде отменена наложената с него имуществена санкция. Алтернативно моли приложение на чл.28 ЗАНН. В хода на съдебното заседание касаторът, редовно призован, не изпаща представител. С писмена молба, постъпила по делото на 07.10.2020г., адв.К., пълномощник на дружеството, заявява, че поддържа жалбата и излага становище по същество.

Ответникът по касационната жалба, Комисия за финансов надзор /КФН/, редовно призован, се представлява от юрк.Гьорчев, който оспорва жалбата и изразява становище за правилност на постановения съдебен акт. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К., счита жалбата за неоснователна и недоказана, поради което решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

Административен Съд С. – град, IX касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА. Подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

От фактическа страна е установено, че [фирма] е публично дружество, с регистрационен № РГ-05-0587 в регистъра на КФН за публичните дружества и други емитенти на ценни книжа. Акциите на [фирма] са достъпни до търговия на регулирания пазар.

На 08.10.2018г. публичното дружество [фирма] и [фирма] извършват две сделки/сетълмента, посредством които [фирма] купува 3 173 859 броя акции от капитала на [фирма]. В резултат на тези две сделки [фирма] придобива дялово участие в капитала на [фирма] и право на глас в Общото събрание на акционерите в размер на 28,02% . С увеличението на дялът на [фирма] от 0,00% на 28.02% с ISIN код BG 11SLVAAT13, за дружеството възникнало задължение за разкриване на дялово участие по чл. 145 от ЗППЦК и задължение за уведомление на Комисията по финансов надзор.

Сделките са обслужени от инвестиционния посредник [фирма], който с писмо с изх. № 01-2018-1644 от 10.10.2018г, в качеството си на Централен депозитар изпълнявайки законовото си задължение, уведомява Комисията за финансов надзор за извършените сделки.

Във връзка с постъпилото в КФН уведомление от Централния депозитар, органът изисква от последния цялата информация и документите във връзка с извършените сделки. В отговор на писмото получил всички документи за осъществените сделки, въз основа, на които е извършена документна проверка на място в КФН – [населено място], [улица]. Въз основа на уведомлението на Централния депозитар от 10.10.2018г. и извършената документална проверка, свидетелката К. Б. Д. установява, че жалбоподателят [фирма] придобивайки 3 173

859 бр. акции от капитала на публичното дружество [фирма] е увеличил правото си на глас в Общото събрание на акционерите от 0,00 % на 28,02 %, което надхвърля с 5 на сто от гласовете на общото събрание на дружеството, както и че не е изпълнило закономото си задължение относно промените да уведоми КФН. При тези обстоятелства свидетелката Д. съставила Акт за установяване на административно задължение № Р-06-24/14.01.2019г. на жалбоподателят [фирма] за нарушение на чл. 145, ал. 1, т. 1 вр. чл. 148, ал. 3, т. 1 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК).

Въз основа на АУАН заместник – председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, издава Наказателно постановление № Р-10-644/17.06.2019г., с което на основание чл. 222, ал. 1 вр. чл. 221а, ал. 2, т. 1, хипотеза 1 от ЗППЦК на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5 000 лв. (пет хиляди лева), нарушение на чл. 145, ал.1, т. 1 вр. чл. 148, ал. 3, т. 1 от ЗППЦК.

Въз основа на установеното от фактическа страна въззивният съд е приел, че при съставяне на процесните АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Установяване на административното нарушение е извършено от компетентен административен орган упълномощен със Заповед № 3-14 – С., 14.01.2019г. на заместник – председател на КФН. В АУАН и НП се съдържат задължителните реквизити съгласно чл. 42, т. 3-5 и чл. 57, ал. 1, т. 5-7 от ЗАНН, а именно описанието, датата и място на нарушението, а именно: датата, мястото и описанието на нарушението, потвърждаващите го доказателства, нарушените законови разпоредби и вида и размера на наказанието. По безспорен начин са посочени елементите от обективна страна на деянието, до колкото процесния случай се касае за юридическо лице, чиято отговорност е обективна и безвиновна. Въз основа на това е направил изводи за това, че административно-наказващият орган е приложил правилно закона, поради което е потвърдил оспореното НП.

Така постановеното решение е правилно.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост и правилно е установил фактическата обстановка, което потвърждава фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство. Правилни са мотивите на СРС, с които е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са постановени при точното спазване на законовите изисквания.

Видно от АУАН, същият съдържа всички изискуеми съгласно чл. 42 ЗАНН реквизити: посочени са фактическите обстоятелства, при които е извършено нарушението, отразено е кои нормативни правила са нарушени. В съответствие с изискването на чл. 42, т. 5 ЗАНН изчерпателно и прецизно е посочена законовата разпоредба, която е нарушена.

Софийският районен съд е приел от правна страна, че както в АУАН, така и в НП било описано ясно и точно мястото на извършване на нарушението.

Районният съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е актосъставителят.

Показанията са разгледани в съвкупност с останалите събрани доказателства. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда. Актът за установяване на административното нарушение е съставен съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в него, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Касаторът не е ангажирал никакви други доказателства, които да оборят правните изводи на въззивния съд. В касационната жалба са наведени оплаквания, които не могат да доведат до промяна нито на установените факти, нито в направените изводи.

Всеки акционер, който придобие или прехвърли пряко и/или по чл.146 от ЗППЦК право на глас в общото събрание на публично дружество, е длъжен да уведоми КФН и публичното дружество, когато в резултат на придобиването или прехвърлянето правото му на глас достигне, надхвърли или падне под 5 на сто или число, кратно на 5 на сто, от броя на гласовете в общото събрание на акционерите в дружеството - чл.145, ал.1, т.1 от ЗППЦК. Срокът за изпълнение на задължението е посочен в чл. 148, ал. 3, т. 1 от ЗППЦК – незабавно, но не по-късно от 4 работни дни от деня, следващ деня, в който акционерът е узнал за придобиването, прехвърлянето или за възможността да упражнява правото си на глас съгласно чл. 146 от ЗППЦК, или на който е бил длъжен да узнае независимо от датата, на която е извършено придобиването, прехвърлянето или е възникнала възможността да упражнява правото на глас.

В случая безспорно е установено, че [фирма] не е уведомило КФН в законоустановения срок по чл.148, ал.3 от ЗППЦК, а именно до 12.10.2018 г., че правото му на глас в Общото събрание на акционерите на публичното дружество [фирма] се е увеличило от 0% на 28,02%, като е надхвърлило 5 на сто от броя на гласовете в общото събрание на публичното дружество.

При липса на законосъобразни действия, задълженото лице е нарушило посочената норма, поради което на същото правилно е наложена имуществена санкция. Отговорността, която законът възлага на юридическите лица по реда на чл. 221а, ал. 2, т. 1, пр. 1 от ЗППЦК, във връзка с чл. 83, ал. 1 от ЗАНН, е обективна и безвиновна. Тя е проява на засилена превенция на държавата срещу определени нарушения и за да бъде ангажирана, е достатъчно само обективно да бъде констатирано неизпълнение на законови задължения от страна на юридическото лице.

Лишен от правна опора е и довода за приложение на чл. 28 от ЗАНН, поради малозначителност на нарушението. Въззивният съд е изложил подробни и правилни мотиви защо не е налице маловажен случай, които настоящата касационна инстанция споделя изцяло. В конкретния случай се касае за формално нарушение, за което законът не изисква настъпването на някакви вредни последици. При това положение, наложеното наказание ще изпълни предвидената в закона генерална и специална превенция.

В чл. 221а, ал. 2, т. 1, пр. 1 от ЗППЦК е предвидена имуществена санкция от 5000 до 20 000. Настоящата инстанция споделя мотивите по отношение на размера на санкцията 5 000 лв., поради факта, че административно-наказващият орган я е наложил в минимален размер и приема същата за правилно определена.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушения на процесуалните правила. Не са ограничени процесуалните права на страните, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил доказателствата и доводите на страните.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав приема, че при правилно установена фактическа обстановка, районният съд е постановил законосъобразно решение, което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответника разноски за касационната инстанция. На основание чл. 63, ал.5 от ЗАНН вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, на касатора следва да бъдат присъдени разноски в размер на 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение. Водим от горното, Административен съд – София град, IX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 71255 от 10.04.2020 г., постановено по НАХД № 12381 по описа за 2019 г. на СРС –НО, 105-и състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисията по финансов надзор юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.